Petrus <Lombardus>; Henricus <de Gorichem> [Comm.]: Sententiarum libri IV (cum conclusionibus Henrici de Gorichem et problematibus S. Thomae articulisque Parisiensibus)

[Freiburg i. Br.: Kilian Fischer], [ca. 1492] Seite 308

sed tñ ꝓm distributionem ⁊ efficientiam. Hanc magister insinuans supponit dilectionem dei qua nos diligit ꝓm se nõ suscipe magis ⁊ minus ꝙ declarans dicit dilectionẽ dei qua nos diligi posse dupliciter ꝯsiderari. Uno mõ ꝓm essentiã ipsius dilectionis ⁊ sic ꝯsiderata nõ suscipit magis nec minus. qꝛ vt sic est, ipse spiritussanctus. Alio mõ ꝓm efficientiã. ⁊ sic suscipit magis ⁊ minus. ita vt magis dilecti dicant̃ quib⁹ maius bonum ex dilectione dei ab eterno ꝑparauit. ⁊ in tp̃e ꝑparauit. et in tp̃e tribuit. Uñ sumens occasionem q̃rit. Utrum vnus ⁊ idem homo põt a deo magis diligi vno tp̃e ꝙ̃ alio. Et rñdet ꝙ loquendo de eius dilectione essentiali nõ potest. sed loquẽdo ꝺ ei⁹ dilectione effectuali bñ potest. Tertia ꝓpositio est hec. Simpliciter loquẽdo deus nõ dilexit reprobos ab eterno Hanc mgr̃ insinuans querit. Utruꝫ de⁹ dilexit reprobos ab eterno. hoc est illos q̃ non ad vitaꝫ sed ad mortem sunt ꝑparati. Et rñdet ꝙ sicut de electis simpliciter est ꝯcedendũ ꝙ deus ab eterno eos dilexit sic de reprobis simpl̃r est ꝯcedendũ ꝙ de⁹ ab etño eos odio habuit ⁊ reprobauit. ⁊ nõ simpliciter ꝯcedendum ꝙ eos ab etño dilexit ne estimet̃ fore ꝑdestinati. licet cuꝫ determinatione posset ꝯcedi ꝙ ab eterno eos dilexerit. s. cuꝫ hac determinatione in ꝙ̃tũ futuri erãt opus eius. Et tñ in speciali ⁊c̃.

De quatuor virtutibus ꝑncipalibus. a

DI. XXXIII

Post predicta

de quatuor virtutib⁹ que ꝑncipales vel cardinales vocãtur differendũ est que sũt. iusticia fortitudo. prudentia. tꝑantia. De qb⁹ Aug. ait. Justicia est in subueniendo miseris. prudentia in ꝑcauẽdis insidijs. fortitudo in ꝑferendis molestijs. tꝑantia in coercendis delectationib⁹ prauis. De his dꝛ in li. Sap̃. Sobrietatẽ ⁊ prudentiã docet iusticiã ⁊ veritatẽ Sobrietatẽ vocat tꝑantiam. ⁊ veritateꝫ vocat fortitudinẽ. He ꝟtutes cardinales dicũt̃ vt ait Hiero. quib⁹ in hac mortalitate bñ viuitur. ⁊ post ad eternaꝫ vitam ꝑuenit̃. Que in xp̃o plenissime fuerũt ⁊ sunt. de cui⁹ plenitudine nos accepimus. In quo habuerunt vsus eosdem quos in patria hñt ⁊ quosdam etiã vie. Ueruntñ an he ꝟtutes cuꝫ ⁊ ipse in animo esse incipiãt qui cũ sine illis ꝑus esset. cñ animus erat. desinant esse cũ ad eterna ꝑduxerint. nõ nulla questio est. Quibusdam visum est eas esse desituras. ⁊ de trib⁹ q̃dem prudẽtia. s. fortitudine ⁊ tꝑantia cum hoc dꝛ nõ nihil dici videt̃. Justicia eñ immortalis ẽ ⁊ magis tunc ꝑficiet̃ in nobis ꝙ̃ esse cessabit Cum beate viuem⁹ ꝯtemplatione nature diuine que creauit oĩs ceterasq̃ instituit naturas. qua nihil meli⁹ ⁊ amabili⁹ est. Cui regenti subdituꝫ esse iusticie est. Et ideo imortalis est oĩno iusticia. nec in illa beatitudine esse desinet ꝓ talis ac tanta erit. vt ꝑfectior ⁊ maior esse nõ possit. Fortassis ⁊ alie tres virtutes prudentia sine vllo iam ꝑiculo erroris fortitudo sine molestia tolerandoꝝ maloꝝ. tꝑantia sine repugnatione libidinũ erunt in illa felicitate vt prudentie ibi sit nullũ bonũ deo ꝑponere vel equare. fortitudinis ei firmissime coherere tꝑantie nullo defectu noxio delectari. Qð ꝟo nũc agit iusticia in subueniendo miser꜋ qð prudẽtia in ꝑcauẽdis insidijs. qð fortitudo in ꝑferẽdis molestijs. qð tꝑantia in coercendis delectationib⁹ prauis nõ erit ibi oĩno vbi nihil mali erit. Ista ꝗ̃ virtutum oꝑa huic mortali vite necessaria sicut fides ad quã referẽda sunt in ꝑteritis habebunt̃. Ecce apte ħ dicit Aug⁹. ꝙ ꝑdicte ꝟtutes in futuro erũt. ꝓ alios vsus tũc habebunt ꝙ̃ modo. Cui Beda assentit sup exodum ita dicẽs. Columne añ quas expãsum est veluꝫ. ptãtes celi sunt quatuor eximijs ꝟtutib⁹ preclare. i. fortitudine. prudentia. tꝑantia. iusticia. que aliter in celis seruant̃ ab angelis et aĩabus sanct꜋ ꝙ̃ ħ a fidelibus. Et ꝯsequẽter assignat Beda vsus illaꝝ virtutum ꝓm ꝑsentem statum ⁊ futurum imitans Aug⁹. in premissis assignationibus.

Aug⁹. .xiiii. li. de tri.

Q he virtutes in christo fuerunt.

De vsib⁹ eaꝝ in futuro.

Beda.

Ista est distinctio. xxxiij. hui⁹ tertij libri. In qua mgr̃ post ꝙ̃ egit de virtutibus theologicis. agit de virtutibus cardinalibus. Et tria facit. Nã primo earum quiditatẽ inquirit. ⁊ quare cardinales nuncupent̃. Secũdo an xp̃us eas habuerit. sicut hic in via habent̃. Tertio an in patria maneant vel euacuentur Primum vsq̃ ibi. Que in xp̃o plenissime. Secũdũ vsq̃ ibi. Ueruntñ an he. Tertium vsq̃ ad finem dis. In speciali sententia mgr̃i stat ĩ ista ꝯclusione. Quatuor sunt virtutes cardinales quas habuit xp̃s ⁊ habebunt in patria omnes ĩmortales. Hanc mgr̃ insinuans dicit quatuor esse virtutes cardinales quas enumerat ⁊ ponit eaꝝ descriptiones ꝓm b. Aug. que patent in lr̃a. vbi eñ dicit. Justicia est virtus in subueniendo miseris. Prudentia in precauendis insidijs Fortitudo in ꝑferendis molestijs. Temꝑantia in coercendis prauis delectationibus. Postea dicit ꝙ idõ dicunt̃ cardinales qꝛ ꝑ ipsas deo vnimur ⁊ ad vitam eternam ꝑuenimus. Postea dicit ꝙ ille virtutes fuerunt in xp̃o ⁊ habuerunt eosdeꝫ actus ⁊ vsus quos in patria habebunt. ⁊ etiam quosdam quos hñt in via. Ultimo querit. vtrum ille virtutes euacuent̃ in pr̃ia Et rñdet primo ꝓm quosdaꝫ ꝙ tres istarum nõ remanebunt in patria. sed solum iusticia que in patria non cessabit. sed potius ꝑficietur. Sed ipse subiungit ꝙ etiam alie tres remanebũt sed alios actus tunc habebunt in patria ꝙ̃ modo habent in via. ⁊ hoc cõfirmat autoritate Bede. Et tñ in speciali.

De septem donis spiritussancti. a

DI. XXXIIII

Hinc de septẽ

donis spũssancti agendũ est vbi prius ꝯsideranduꝫ est. an hec dona virtutis sint. Secũdo an in futuro desitura sint vel omnia vel hoꝝ aliqua. Deinde an

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-333/0308
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG